

Beszámoló

A 2021 tavaszán elnyert egy évre szóló ösztöndíj megpályázásakor azt vállaltam, hogy támogatás esetén az elnyert összeget életem első önálló kiállításának a megvalósítására fordítom. Szándékomat sikerül valóra váltani. A kiállítás anyaga összeállt, ellenben jelen beszámolóhoz még csak a képanyagból készített portfóliót és a kiállításmeghívót tudom csatolni, mert magára a kiállításra csak 2022 június 6-án kerül majd sor a Kolozsvár-törökvágási Református Egyházközség Kányafő Galériájában. A kiállítás kurátora: Szabó Zsuzsa a Liszt Intézet sepsiszentgyörgyi fiókjának a vezetője, megnyitó beszédet pedig Szántai János író-költő mond majd. Már a pályázat benyújtásakor a kiállítás címének az EszterLánc-ot adtam. Ez meg is maradt, kiegészülve azzal a játékos alcímmel, hogy „...cérna volna, papír volna, mégis kifordulna...”

A címbeli eszterlánc gyermeknyelvi játékos szóképzés, nincs köze az Eszter névhez. Ám most lett. Debüt kiállításom címeként egyértelmű az utalás arra, hogy itt az “Esztermesék” bontakoznak ki. A kiállításon látható munkáim a textiltervezés és a grafika találkozási pontjain születtek, bennük egyaránt felhasználtam a grafika és a textilművészet eszközeit.

A képeim felfoghatók egyszerű textil-tervekként is. Valamennyi önálló életet élhetne – sokszorozási technikával - tapétaként (gombatapéta)kinyomtatva, akár ruhatextilként, mégis úgy gondolom, hogy önálló képekként kezelve az igaziak, így sokkal jobban el lehet mélyedni az üzenetükben. Nagyon remélem, hogy egy-egy általam használt motívum, téma – nem csak engem – de a nézőt, a befogadót is magával röpíti a különböző életérzések birodalmába, megélt kellemes vagy kellemetlen, vidám vagy szomorú élethelyzetekbe. A színharmóniák és a teljesen egyszerű formák, némelykor banálisan egyszerű tárgyak (álarcok), élőlények (csigák, gombák) visszavihetnek a gyermekkorunk mesevilágába éppúgy mint ahogyan nagyon ellentétes felnőttkori életérzéseket is kifejezhetnek. (lásd Álarcok I-II)

Ugyanígy a csigáim is utat nyithatnak a “csiga-biga gyere ki...” világába éppúgy mint ahogyan utalhatnak az állandóan megújuló életre amelyben továbbvisszük, továbbadjuk legjellegzetesebb vonásainkat, tulajdonságainkat. Tehetjük ezt boldogan, vidáman, elégedetten, de bánatban,

gyászban, fekete-fehérben... Munkáim, amelyekre egyébként az aprólékosság, a részletek kidolgozása jellemző éppen ezért sokáig készülnek. Remélem felfedezhető bennük egy kellemes, egyszerű elegancia, és egy jól felismerhető színharmónia.

Néhány szóban összegzem, hogy hogyan is állt össze a képanyag, konkrétan mire használtam fel a pénzt.

A kiállítás képanyaga két jól elkülöníthető csoportból áll. A Kányafő galéria eleve olyan szerkezetű, hogy két külön térben helyezhetők el az alkotások. Így kerülnek majd bemutatásra az én munkáim is.

Az egyik csoportba a papíralapú alkotásokat sorolom, a másikba a vászonalapú munkákat. A papíralapú rajzok némelyike még az egyetemi éveim alatt készült, azokat folytattam aztán a tavaly és az idén. Már ezek között is van olyan, ahol a festett-rajzolt motívumvilágba behímeztem, hogy aztán hamar felismerjem, hogy ennek a két technikának: festés-hímzés a kombinációja sokkal jobban fog működni akkor, ha vászonra dolgozom, így aztán át is tértem a különböző méretű vásznak használatára. A papíralapú rajzok dominánsan grafitceruza-, filctoll, pasztellkréta-, akvarell ceruza-, akvarell festék- és akrilfesték használatával készültek. Amikor hímzéssel egészülnek ki a munkák olyankor a Perlé nevű hímzőgombolyagokkal dolgoztam, amely az elképzelt valamennyi színárnyalatban kapható. Ezek az alkotások képezik az egyik anyagot, amely a templombelső háta mögötti teremben lesz kiállítva. Ennek a sorozatnak azt a mottót adtam, hogy „Én játszom ugyan, de ti vegyetek komolyan”.

A másik csoportba a vászonalapú alkotások kerülnek. Ezek a munkák a templom előterében lesznek kiállítva, ezek fogadják majd az istentiszteletre érkezőket. Ezek 90%-a már a pályázati támogatásból készült. Az elején kisebb méretű vásznon kísérleteztem (21x29,7 cm), aztán következtek az 50x70-es, a 60x80-as méretek. A legnagyobb a 100x100-as.

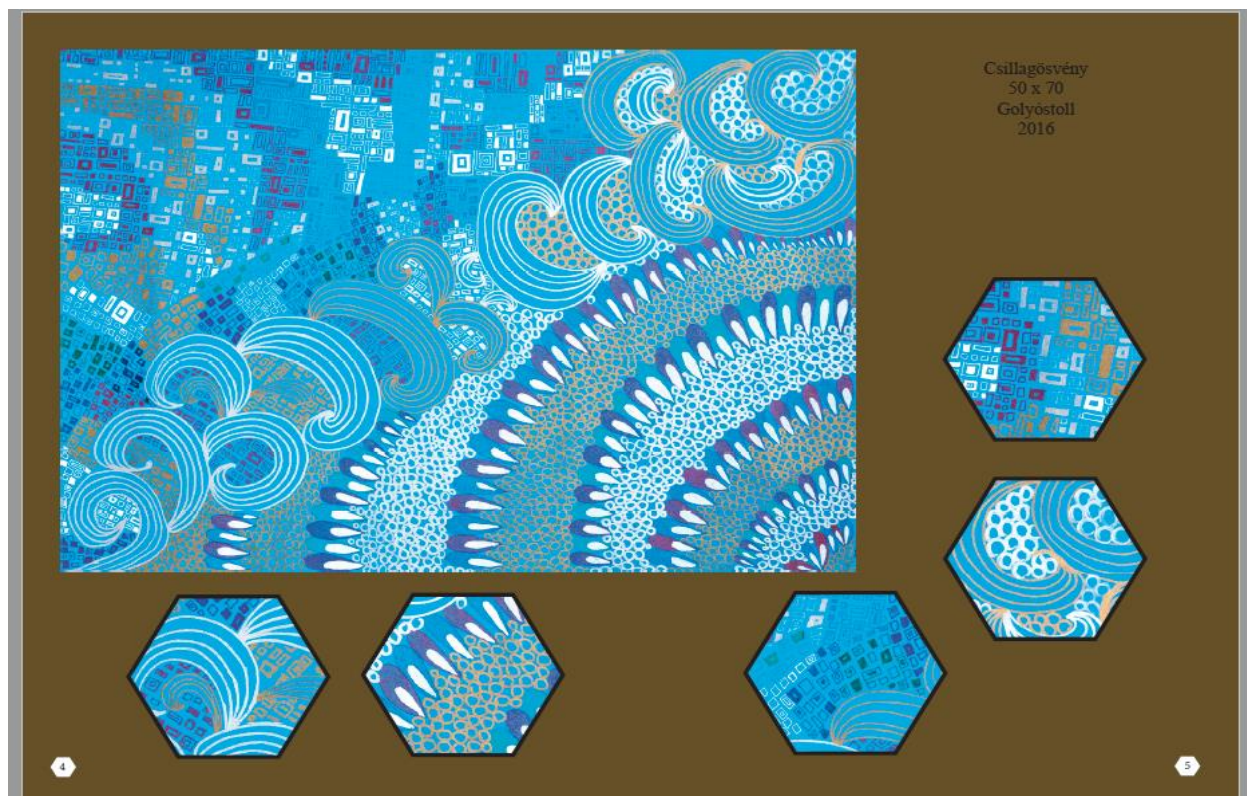
A kedvencem pedig a Mandala c. munkám, amely 4 db 50x70-es méretű kép összeillesztéséből áll. Külön-külön is érdekesek, de a mandalát akkor adják ki, ha egy 120x160-as méretbe összerakom őket, oly módon, hogy a közöttük meghagyott távolság egy keresztet rajzoljon ki. Így aztán találkozik ebben a munkában a keleti és a nyugati hitvilág életábrázolása, az univerzumunk rejtelsei.

Ami a technikát illeti ezek a munkák főleg akril festék használatával készültek (a Mandala kizárólag akril, de a legtöbbjük esetében az akril festést kevertem a hímzéssel (Atlantisz, Meanderek, Zárkafény...) és a legutolsó munkáimban az akril festés a nemezeléssel társult (lásd a „szól a szellő” és a „szól a szél” c. munkáim, parafrázisok József Attila Rejtelmek c. versére).

A papíralapú rajzok/festmények rámába kerültek. Az IKEA-ból válogattam a rajzaimhoz néhány kisebb formátumú paszpartú nélküli keretet, és néhányhoz – ahol úgy éreztem, hogy teret biztosít számukra és jobban kiemeli őket ahhoz paszpartús keretet. Azt tapasztalom, hogy már-már divat az enyémekekhez hasonló vászonalapú alkotásokat keret nélkül kiállítani. Én kényszeredetten alkalmazkodom ehhez a divathoz, ugyanis nem tudtam megengedni azt, hogy keretet készítessek. Így aztán a vászonalapú munkák egységesen keret nélkül kerülnek a falakra.

A támogatás teljes összegét papírra, festékekre, fonalakra, vászonra és keretekre használtam fel.

Köszönöm a támogatást, köszönöm a lehetőséget.

Gránátalmafa
50 x 70
Vegyes technika
2019

16

17

Kezekkel álmodok
50 x 70
Vegyes technika
2020

28

29

60

Szól a szellő
60 x 80
Vegyes technika
2022

61